



Arrest

nr. 44 347 van 31 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 24 maart 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 februari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 april 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DEPOVERE en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 12 januari 2010 het Rijk binnen en diende op 13 januari 2010 een asielaanvraag in. Op 18 februari 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger van Bagangte-origine te zijn afkomstig van Kumba. U was getrouwd met Emile Fulkeu, die op 12 juni 2008 overleed. U hebt twee kinderen met hem, die bij uw moeder in Kumba verblijven. Na het overlijden van uw man belandde u in een moeilijke situatie en u keerde terug naar uw moeder. Uw vriendin Tani Mani stelde u een werk voor in Douala. Ze bracht u in contact met Madame Evelyne, bij wie zij ook werkte. Op 18 september 2009 ging u naar Douala en begon u er bij Madame Evelyne te werken als prostituee. Als nieuweling begon u met de keuken en

de bediening van de klanten. De vriend van Madame Evelyne, Mr Nana, kwam er elke middag eten. In december 2009 vertrok Madame Evelyne voor een week met de andere meisjes naar Yaounde. Ze vroeg u op de zaak te letten. Op 12 december 2009 kwam Mr Nana eten en u bediende hem. U vroeg hem even op de zaak te letten, want u wilde graag eerst baden. U ging naar uw kamer, streek uw kledij en nam een bad. Mr Nana kwam uw kamer binnen en wilde met u slapen. U antwoordde dat dit niet mocht van Madame Evelyne en dat u uw werk niet wilde verliezen. Mr Nana kleedde zich uit en duwde u uit de badkamer. Hij hield u vast in de hals en verkrachtte u. U probeerde zich te verzetten en duwde hem weg. U nam het strijkijzer en duwde dit in zijn nek. Mr Nana viel neer en begon uit zijn neus te bloeden. U nam uw handtas en kleedde u aan en u liep angstig weg naar de eetplaats. U opende de valies van Mr Nana op zoek naar geld, zodat u een taxi kon nemen. U nam vier pakjes geldbriefjes en u belde Mr Josh. Mr Josh was uw eerste klant geweest in november 2009. Hij had u uit medelijden wat geld gegeven en zijn telefoonnummer. Mr Josh kwam u ophalen aan een rond punt in Douala en u volgde hem naar zijn huis in Quatre Etage, Douala. U vertelde hem wat er was gebeurd, zonder hem te zeggen dat u geld had. Mr Josh ging kijken wat er met Mr Nana was gebeurd. Mr Josh bracht samen met een andere klant Mr Nana naar het ziekenhuis in Douala. De volgende dag ging Mr Josh hem bezoeken in het ziekenhuis en op vraag van Mr Nana belde hij Madame Evelyne. De dag nadien is Mr Nana overleden. Madame Evelyne vroeg naar u en Mr Josh meldde u dat u een groot probleem had. U vernam dat Mr Nana was overleden. U schreef een brief naar uw moeder en zij belde Mr Josh op. U legde haar de hele situatie uit en uw moeder vroeg Mr Josh om u te beschermen. Madame Evelyne vond u nergens en diende klacht in bij de politie. Ze vroeg ook uw vriendin Mani om haar uw huis in Kumba te tonen. Met een arrestatiebevel van de rechtbank in Douala ging Madame Evelyne met Mani en agenten naar uw moeders huis in Kumba. Uw moeder antwoordde Mani dat zij u had meegenomen naar Douala en ze vroeg waar u was. Mr Josh vertelde dat er niet naar u zou worden geluisterd in de rechtbank en dat hij u naar het buitenland zou brengen als u geld had. U gaf hem het geld uit de valies en hij regelde uw vertrek. U werd voorgesteld aan Dadi, die naar België zou reizen. U hebt Kameroen verlaten op 11 januari 2010 en op 13 januari 2010 in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u door de Kameroense autoriteiten wordt gezocht nadat de man – die u aanviel en die u had verkracht – is overleden. U verklaart bij een terugkeer naar Kameroen levenslang te zullen worden opgesloten of de doodstraf te krijgen, omdat u betrokken bent bij de dood van Mr Nana (zie gehoor CGVS, p.9 en p.10). Er dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde feiten – slagen en verwondingen met de dood tot gevolg – feiten van strafrecht betreffen en als dusdanig niet vallen onder de criteria van de Vluchtelingenconventie van Genève. Uit uw verklaringen dient te worden vastgesteld dat u geen feiten of elementen hebt aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat u Kameroen hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging, om redenen van ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep, of dat u alsnog, bij een eventuele terugkeer dergelijke vrees dient te hebben. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw verklaringen een levenslange gevangenisstraf of de doodstraf te vrezen. Zo dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen geen concrete elementen bevatten dat u persoonlijk wel degelijk beschuldigd wordt of veroordeeld bent in deze zaak of dat u een bijzonder en reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade. U verklaart uitdrukkelijk niet te weten of en waarvan u wordt beschuldigd (zie gehoor CGVS, p.9). U stelt dat u gezocht wordt omdat u op het moment van de feiten aanwezig was op de plaats, waar Mr Nana is overleden en u moet komen uitleggen wat er is gebeurd (zie gehoor CGVS, p.9). U voegt later toe dat Mr Nana dood is en u hiervoor de doodstraf zou krijgen (zie gehoor CGVS, p.9), maar u brengt geen enkel begin van bewijs aan van deze beschuldiging of zaak. U stelt dat Madame Evelyne het arrestatiebevel heeft, maar u verder geen documenten hebt (zie gehoor CGVS, p.8 en p.10). Hierbij dient te worden opgemerkt dat er nog geen straf uitgesproken is door een rechtbank en u maakt niet aannemelijk dat u zich niet zou kunnen verdedigen in een rechtszaak, noch verzwarende omstandigheden zou kunnen inroepen. U verklaart immers door Mr Nana te zijn aangevallen en verkracht, waartegen u zich trachtte te verdedigen (zie gehoor CGVS, p.5). Nergens in uw verklaringen blijkt uit een objectief element dat u door de Kameroense autoriteiten

beschuldigd wordt van moord of doodslag. U stelt zelf uitdrukkelijk dat men u zocht zodat u zou komen uitleggen wat er was gebeurd (zie gehoor CGVS, p.9). Het is dan ook weinig aannemelijk dat u niet gehoord zou worden in deze zaak.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat u zelf geen beroep deed op de Kameroense autoriteiten. U verklaart dat u er niet aan dacht en dat u bang was om meer problemen te krijgen (zie gehoor CGVS, p.6). Later in hetzelfde gehoor stelt u dat u schrik had dat u zou worden opgesloten en dat u niet geloofd zou worden (zie gehoor CGVS, p.9), zonder dat u elementen aanbrengt die deze bewering hard maken. U verklaart dat u geen advocaat raadpleegde en uit uw verklaringen blijkt dat u geen andere stappen ondernam (zie gehoor CGVS, p.9). Men mag immers verwachten dat u eerst de rechtsgang in Kameroen zou aanspreken en uitputten alvorens u besluit om uw land van herkomst te verlaten en internationale bescherming te vragen. Nergens in uw verklaringen haalt u ernstige elementen aan die erop wijzen dat u niet zou kunnen rekenen op een eerlijke rechtsgang in Kameroen.

Het is tevens merkwaardig dat u geen nieuws heeft over de zaak en u verklaart niet te willen weten hoe de situatie in uw land van herkomst is geëvolueerd (zie gehoor CGVS, p.10). Nochtans mag men enigszins verwachten dat u, in uw vermeende situatie, op welke wijze dan ook, zou getracht hebben contact op te nemen met uw thuisbasis om te vernemen hoe uw problemen geëvolueerd zijn. Ook dit gegeven relativeert de ernst van de door u aangehaalde problemen. U haalt alvast onvoldoende elementen aan die erop wijzen dat u in uw land van herkomst een vervolging of ernstige schade riskeert.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Het door u neergelegde geboortecertificaat (n°296/80 afgegeven te Kumba op 16.10.1980) bevat identiteitsgegevens waaraan hier niet wordt getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster roept in een eerste en tweede middel de schending van "artikel 62 Vreemdelingenwet" in.

2.2.1. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerd schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekster roept in een eerste middel "schending van artikel 48/3 Vreemdelingenwet" in.

3.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken waarover ze beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoekster toont haar identiteit niet aan de hand van een authentiek document met foto aan en legt slechts een geboortecertificaat voor. Haar identiteitskaart zou door haar bazin Madame Evelyne bijgehouden zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.3) en ze zou nooit in het bezit zijn geweest van een eigen paspoort (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Het voorgelegde geboortecertificaat geldt dus slechts als een begin van bewijs van verzoeksters voorgehouden identiteit. Verzoeksters verklaringen inzake haar reisweg kunnen niet overtuigen. Verzoekster gaat immers voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en in het bijzonder op internationale vluchten, in het kader van een algemene politiek van versterkte controles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover zij verklaart deze te hebben kunnen omzeilen (zie gehoorverslag CGVS, p.8), dient zij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. Verzoeksters onwetendheid ondermijnt de geloofwaardigheid van de voorgehouden reiswijze zodat zij niet aannemelijk maakt illegaal gereisd te hebben. Ze kent de echte naam niet van de smokkelaar die haar begeleidde en heeft evenmin kennis van de identiteitsgegevens die vermeld werden op het valse paspoort waarmee ze de douane passeerde. Verzoekster weet enkel dat het paspoort een rode kleur had (zie gehoorverslag CGVS, p.8), wat bezwaarlijk een bewijs van illegaal reizen kan aantonen. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoeksters algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van haar voorgehouden illegale reisweg en de onmogelijkheid een paspoort voor te leggen.

3.3. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift *“In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, dient er te worden vastgesteld dat in hoofde van verzoekster wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie. (...)”*. Verzoekster vreest een gerechtelijke vervolging in Kameroen omwille van het toebrengen van slagen en verwondingen met de dood tot gevolg. Verzoekster stelt dat ze bij haar terugkeer naar Kameroen de doodstraf, dan wel levenslange opsluiting riskeert.

3.4. De bestreden beslissing stelt dienaangaande *“Er dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde feiten – slagen en verwondingen met de dood tot gevolg – feiten van strafrecht betreffen en als dusdanig niet vallen onder de criteria van de Vluchtelingenconventie van Genève. Uit uw verklaringen dient te worden vastgesteld dat u geen feiten of elementen hebt aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat u Kameroen hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging, om redenen van ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep, of dat u alsnog, bij een eventuele terugkeer dergelijke vrees dient te hebben. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend.”*

3.5. De Raad ziet niet in hoe de afkomst van verzoekster noch de bonte uitspraak *“Vrouwen worden in Kameroen al vaak minderwaardig behandeld”*, een onevenredige gerechtelijke behandeling, laat staan haar vluchtelingenschap kan bewijzen. Verzoekster voegde ter staving van haar asielrelaas aan haar verzoekschrift fotokopieën toe van het overlijdensboekje van mijnheer Nana en twee oproepingen door de nationale brigade. Vooreerst merkt de Raad op dat hij geen geloof hecht aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). De neergelegde documenten dienen om enige bewijswaarde te hebben ondersteund te worden door geloofwaardige verklaringen, wat in casu geenszins het geval is. Dit klemt te meer nu de documenten behept zijn met gebreken. Wat de oproepingen betreft, blijkt dat de ene oproeping niet gericht is aan verzoekster, bovendien handelen beide oproepingen over een identiteitsdocument en dus niet over het overlijden van Mr. Nana. Aangaande het overlijdensboekje stelt de Raad vast dat, voor zover het document waarachtig is, het enkel bewijst dat een zekere mijnheer Nana gezondheidsproblemen had en overleden is. Nergens blijkt dus dat hij vermoord werd, noch dat hij Mr. Nana is waarover sprake is in het asielrelaas van verzoekster. Aldus stelt de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt werkelijk iemand te hebben gedood en om die reden vervolging door de Kameroense autoriteiten te vrezes. Verzoeksters toevoeging *“Daarenboven kwam verzoekster nog eens terecht in een milieu waar ze zeker in een zeer precaire situatie leefde”* is evenmin voldoende om een nood aan internationale bescherming te ondersteunen te meer daar verzoekster zich vrijwillig als prostituee vestigde.

3.6. Verzoekster maakt hoe dan ook niet aannemelijk dat haar voorgehouden vervolging, voor zover waarachtig -quod non-, in nexu staat met één van de vijf criteria vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Dit klemt te meer nu de door verzoekster aangehaalde feiten, met name slagen en verwondingen met de dood tot gevolg en diefstal in wezen gemeenschappelijk van aard zijn. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat in zoverre de gerechtelijke vervolging waarachtig zou zijn, quod non, deze een vervolging inhoudt in de zin van het vluchtelingenverdrag, noch dat er redenen zijn aan te nemen dat zij onterecht of onredelijk zwaar zal worden veroordeeld. Evenmin toont verzoekster aan dat ze in Kameroen etnische vervolging zou vrezen. Het loutere feit te behoren tot een etnische/sociale groep (namelijk de Bagangteprostituees) is niet voldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, §4, d). Immers verzoekster toont niet aan dat haar gemeenschappelijke achtergrond niet gewijzigd kan worden door onder meer een ander beroep aan te nemen. Evenmin toont ze aan omwille van haar etnische afkomst of haar vrouw-zijn niet op een eerlijke rechtsgang te kunnen rekenen.

3.7. Met betrekking tot verzoeksters verwijzingen naar algemene mensenrechtenrapporten en artikelen dienaangaande dient te worden vastgesteld dat dergelijke algemene verwijzingen niet volstaan om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

3.8. Voor het overige merkt de Raad op dat de brief van verzoeksters advocaat geen officieel karakter heeft maar een persoonlijke getuigenis is zodat de bewijswaarde slechts relatief en niet voldoende is om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Ten overvloede kan worden toegevoegd dat aangezien verzoekster haar identiteit niet aantoonde, evenmin kan worden aangenomen dat de neergelegde stukken haar werkelijk aanbelangen.

3.9. Wat betreft de verwijzing in het verzoekschrift naar de aanwijzingen uit het UNHCR handboek, wijst de Raad er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Verzoekster gaat er voorts in haar verzoekschrift aan voorbij dat de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen precedentenwerking heeft.

3.10. Tot slot stelt de Raad dat het voordeel van de twijfel slechts kan worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54).

3.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In een tweede middel haalt verzoekster de “*schending van artikel 48/4 Vreemdelingenwet*” aan.

4.2. Verzoeker gaat er aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Het volstaat aldus niet om in het verzoekschrift louter te verwijzen naar algemene artikelen en mensenrechtenrapporten om een reëel risico op ernstige schade in hoofde van verzoekster aan te tonen.

4.3. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Voor zover verzoeksters gerechtelijke

vervolgving waarachtig zou zijn -quod non-, toont zij niet aan dat deze onterecht is; ze heeft immers de man neergeslagen en bestolen en de politie- en hulpdiensten niet verwittigd. Evenmin toont ze aan dat zij geen beroep kan aantekenen, noch dat zij hiervoor een reëel risico op ernstige schade zal oplopen. Uit de documenten die door verzoekster aan haar verzoekschrift werden toegevoegd blijkt immers dat de doodstraf in Kameroen wel nog wordt uitgesproken maar niet meer wordt uitgevoerd (zie Amnesty Internationaal Report AI Index: AFR 17/001/2009). Noch uit verzoeksters verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénendertig mei tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK